

LA ESQUELLA

DE LA TORRATXA

PERIODICH SATÍRICH, HUMORÍSTICH, IL·LUSTRAT Y LITERARI.
 DONARÀ AL MENOS UNS ESQUELLOTS CADA SENMANA.

2 CUARTOS CADA NÚMERO PER TOT ESPANYA

y 10 centaus paper en 1^a isla de Cuba.
 NUMEROS ATRASSATS 4 CUARTOS.

ADMINISTRACIÓ Y REDACCIÓ
 LLIBRERÍA ESPANYOLA, RAMBLA DEL MITJ, 20
 BARCELONA.

PREU DE SUSCRIPCIÓ
 Fora de Barcelona, cada trimestre: Espanya 8 rals.
 Cuba y Puerto-Rico, 16.—Estranger, 18

SECRETS DEL TOCADOR.

Lo que 's véu.

Lo que no 's véu.

La senmana entrant, si som vius, ne parlarém.

Al *Principal*, entre las obras novas que s' han posat, n'hi ha una titulada *Bebé*, arreglada del francès. Es graciosa y surt molt ajustada.

En Molas y Casas nos ha donat una pessa en un acte titulada *Una nit de nuvis*, que fá riure de debó. Está combinada ab habilitat, té escenas molt xocants, tipos ben presentats y xistes... tants com ne vulguin. Hi ha 'l tipo de una sogra, que plora y no diu cap paraula, que 'l públich s' hi parteix de riure desde que surt fins que s' entorna. Lo *Teatro Romea* nos ha donat un' obra, qu' encare que modesta per no tenir més que un acte, es la més agradable de la temporada.

Ultimament hi ha comensat á tocar l' estudiantina *Figaro*. No sè, are que s' acostan los exámens quina nota obtindrán los estudiants que la componen. Pero com á músichs, mereixen la de *sobresalient*.

Al *Circo* ha debutat una companyia d' ópera posant en escena la de Marchetti *Ruy Blas*.

Hi ha un baritono molt discret y que pot anar hasta si 's tractés de una companyia de més importancia. Los demés artistas, varen fer tot lo que sabian.

La orquesta fluixa contra la voluntat del senyor Subeyas que es mestre que ho enten; pero aquest es un art que no basta entendrehi: es precis primer de tot que hi haja músichs.

Al *Retiro* diumenje vá posarse *La Mascota*. Aixó vol dir que convé més aquesta ópera á la representació 36, que lo *Boccaccio* á la 18.

Desenganyinse, com la *Mascota* no n' ensopegarán cap més.

A *Novetats* s' ha fet *La Mendiga* y *Las querellas del rey Sabio*.

Es inútil dirlos que totas dos obras ván ser molt ben rebudas per lo numerós públich que assisteix á aquell teatro.

Al *Tivoli*, *La abadía de Castro* porta bastanta gent.

Al *Español* s' ha estrenat lo drama *César el mulato* á benefici del senyor Molgosa.

Nosaltres recordarém al autor que un altre vegada dongui á *César lo que es del César* y al *mulato lo que es del mulato*.

Tots vostés se dehuen recordar de una jove artista, la senyoreta Eve Tetrazini que vá debutar en lo teatro del *Retiro* la temporada anterior. Pues aquesta artista acaba de mereixer un gran éxit á Sevilla ahont ha cantat lo *Faust* en lo mateix teatro que canta lo tenor Stagno.

'Ns n' alegrem molt.

Qui no pot anar ni allí ni en lloch, á pesar de lo que diu algun diari, son las germanas Ravogli, pues segons carta que havem rebut de aquella ciutat una de las dos germanas la Sofia vá cantar una sola nit la part de Reyna en lo *Roberto*, part de segona triple, y vá rebre un desengany.

La Julia ha cantat la *Madalena del Rigoletto* y la gitana del *Trovador*, pasant desapercibuda.

Nosaltres ja ho teniam dit quan aquestas germanas ab tantas pretensions varen cantar en lo Bon *Retiro*. Son unas comprimarias discretas; pero res més.

N. N. N.

¡¡A LAS URNAS!!

Simpátichs barcelonins atenció que val la pena; ¿Puch viure á la vostra esquena si m' explico ab termes fins? Sè que no 'm contestaréu; pero bah, aixó no 'm apura; farém una probatura: escoltéu y perdonéu.

Allá vá: jo tinch entés que á n' aquest mon de canalla per cada home que treballa n' hi han sis que no fan res.

Y com que jo faig la farga per mantenir sis trapellás, vull que las mévas costellas no tingan de dur la carga.

Soch honrat y trech lo such, treballa ab pena y fatich y may arribo á ser rich; tota la vida soch rich.

Pero... tothom no es igual ne veig molts que tenen trassa en ferse bona vidassa en cambi de fer molt mal.

Veig l' avaro senyor Viure que avants feya d' adroguer y la fortuna vá fer donant nou unsas per lliura.

Veig lo tonto don Pascual militar de poca ciencia, cobra molt, per la influencia del seu oncle general.

Veig don Lluch, té tres queridas que li donan gastos forts y tot s' ho guanya en las Cortes empattollant mil mentidas.

Veig don Cosme Llamparons metje rich plé de peresa,

s' ha fet una gran riquesa matant als que estavan bons.

Veig á l' abogad Colóm que 'l contan entés y antich pero 'l murri s' ha fet rich embolicant á tothom.

Si aquestos sens distinció passan los ratos molt bons fent embolichs á trompons ¿Perqué no puch ferho jo?

Jo per viure honradament tot lo del mon he probat; pero al final m' he trobat pitjor que al comensament.

Un cop, deixant las barrilas dels companys, per no enredarme ab gran esprit vaig posarme negociant de pells d' anguilas.

Y sent al negoci fiel y fent bondat de la bona vaig anar... de Barcelona ab cós y ánima al cel.

Ara no vull, buscant plans que 'l pensament se 'm destrossi perque veig que 'l meu negoci lo tinch á las vostras mans.

¿Voléu portarvos com cal? Electors uniuse tots y donéme 'ls vostres vots per nombrarme concejal.

Féme 'n, sí, y que ningú ignori que 'm convé cosa tant bona ¿No váu votá á en Fontrodona, á en Pelfort y á n' en Batllori?

Donchs votéme també á mí y veuréu que soch milió: si convé no, diré nó; si convé sí, diré sí.

Casi tindrén igual pena com si no fos concejal; pero jo aniré més bè tenint la butxaca plena.

Electors, apa, valor poséme en candidatura, y si féu ma sort segura vos ho agrahiré de cor.

Segufu los consells de un boig que no 'us desilja cap mal y tindrén bon concejal si elegiu á n' en

QUIM ROIG.

ESQUELLOTS.

Lo *Correo Catalan* continúa picant al Brusi.

Y 'l *Brusi* continúa callant... y gratant.

Lo *Brusi* ha sigut victima de la gent de sotana. Lo vicari general capitular ó lo que siga, vá demanarli que tingués prudencia, que callés pel bè de la religió, etc.

Y una vegada van rendirli, lo fusellan á cópia de protestas.

Las protestas surten de per tot arréu; pero las principals venen de las iglesias.

* *

Un qu' está ficat en aquestas cosas, m' ha dit lo següent.

—Fins are han sortit protestas de la noblesa catalana de la joventut católica, de beatos y beatas de totas menas, de rectors y vicaris y beneficiats y sagristans y escolans. Donchs aixó no es res. Dintre de pochos dias protestarán los sants y las imatjes de totas las iglesias.

—Pero ¿cóm s' ho arreglarán, per fer protestar á sants de fusta?

—Molt senzillament. Se 'ls pregunta davant de testimoni si protestan. Los sants no responen; y com que qui calla otorga, se 'n alsará un' acta.

* *

—Jo si fós de vostés, faria un' altra cosa.

—Qué faria vosté.

—M' aliaría ab los esperitistas, y evocaria l' esperit de Sant Tomás, de Sant Pau, de Sant Bernat, de Sant Agustí, de tota la Còrt celestial, y 'ls faria protestar.

¿Sab que una protesta per l' istil seria de molt efecte?

—Home, no está mal. Ho diré á n' en Llauder, que vaja á trobar á l' Amalia Domingo.

Lluís Veuillot, l' escriptor ultramontá que vá morir á Fransa fá pochos dias havia tingut tres desafios, tots tres á pistola.

En lo primer la bala vá foradarli 'l sobre-todo.

En lo segon la vala vá foradarli 'l sobre-todo.

En lo tercer la bala vá foradarli 'l sobre-todo.

* *

¡Miracle! dirá algun llanut.

Y no es miracle, ni res extraordinari. ¿Volen saber la causa?

Lluís Veuillot era un dels homes més lletjos de Fransa, tenia un geni lleig com la cara, y guardava dintre del cos una baba més lletja que 'l geni.

Naturalment que havian de fer las bolas.

Fugirli del cos y anársen 'hi al sobre-todo.

Mès de quinze dias ha estat lo rellotje del *Teatro Principal* senyalant las vuit.

Un empleat de cala Ciutat, sócio del Cassino de la Plassa Real, exclamava:

—M' agrada aquest rellotje. A las vuit lo diná es cuit.

Un aplauso als fulanos, sigan qui sigan, qu' en lo carrer de la Gran Via van estafar vint duros á un foraster per medi dels cartutxos de perdigons.

Y no estranyin que 'ls aplaudeixi. Jo 'ls duria á la presó; pero aplaudintlos. *Lo cortés no quita á lo valiente*.

Perque pósinse la má al pit y fassin lo favor de dirme:

¿Es possible que hi haja encare una persona que no tinga coneixement de que 'ls perdigons, á més de cassar aucells, serveixen per cassar tontos?

L' altre dia vá haverhi corrida en lo café de las Delicias.

Va lidiarse un *badell* (en castellá *Ternero*).

Va haberhi cops de puny y ampollas en l' ayre.

—¡Ay Senyor! deya una beata, al enterarse de la noticia. ¡Ditxosa primavera!

—Que té que veure la primavera ab los neos...

—Si senyor: es que per la primavera ván molt moguts.

L' altre dia un cotxero del Rippert y un de la Tranvia, ván regalarse mútuament una tanda de garrotadas, davant del *Teatro Principal*.

Las mulas de un y altre vehicul varen presenciar la escena, tranquilament, sense fer més que alsar una mica las orellas.

Una mula més espavilada que las altrás, deya:

—Noya, haurém de formar una *Societat de Mulas protectoras dels Cotxeros*.

La representació del *Faust* en lo *Liceo*, podia titularse *La aliansa dels pobles*.

Vegin sinó 'l reparto:

Margarita.—La senyoreta Buciliof, russa.

Siebel.—La senyoreta Borghi, italiana.

Faust.—Lo senyor Alberti, alemany.

Valenti.—Lo senyor Duffriche, francès.

Mefistófeles.—Lo senyor Meroles, catalá.

L' obra vá sortir, á pesar de tot, molt ajustada. Aixó si, en lo quart acte, com era de lley, Faust vá matar á Valenti: es á dir l' alemany vá matar al francès, pero vá ferho ab l' ajuda de Mefistófeles, un catalá.

Enterament igual que la guerra de Fransa y Prussia. Un catalá la vá promoure, en Prim.

Ha comensat já lo reparto de cédulas electorals, per elegir regidors.

—Escolti, sereno, deya un vehi del carrer Nou. ¿Qué ja havéu repartit las de aquest carrer?

—No encara, fins ara no hi ha repartidas més que las del cementiri.

Un periódich se queixa de que 'ls empleats de la presó lo dia 22 de abril no haguessen rebut encare 'l sou del mes de mars.

¿Lo sou dels empleats de la presó?

Déu estar prés é incomunicat.

¿En qué dirian que s' ocupan los estudiants de Zaragoza, á últims de curs, ó siga á quatre senmanas dels exámens?

Donchs, senzillament, han reorganizat una societat taurina titulada *La Escolar*, que 's proposa donar grans novilladas.

* *

—¿Quina nota t' han dat aquest any? preguntava un pare al seu fill.

—Sobresaliente.

—¿De quina assignatura?

—D' espasa.

QUENTOS.

Las criaturas de vegadas son terribles.

Un nen de sis ó set anys corrent pèl Paseig de Gracia vá entrabancarse y vá caure. Hi corregueren á aixecarlo, y encara que no s' havia fet mal, del susto no més, plorava com una Magdalena.

—Vamos, l' hi digué un municipal, no llores noy, que no ha sido res... Mira que los noys que lloren se ponen muy feos cuando son grans.

Lo xicot se calma y mirantse al municipal de fit á fit, exclama:

—Donchs tú quan érats noy, devias haver plorat molt...

—¿Y eso?
—¡Com qu' ets tant lleig!

Una senyora de Cuba vá parir á un fill mulato.
Lo seu marit, qu' estava de viatge, era ros com un fil d' or y al tornar no pogué ménos d' estranyar semblant anomalia.
—Noy, digué ella, no 'n fassas cas: com que durant lo meu embrás vás ésser fora...
—¿Y qué?
—¡Tenia uns pensaments tant negres!..

Plou á bots y á barrals.
Passa un carruatje tirat per un caball que no t'è més que 'l cuiro y 'ls ossos.
—¡Pobre caball, exclama un socio de la Protectora d' animals! Ab un temps aixis y 'l fan anar en carreta-la descuberta!

Després de marxar lo metje, la senyora torna al capsal del seu marit.
Lo malalt:—¿Qué ha dit lo metje?
La esposa:—Res, home, no t' inquietis.
—¿Pero qué ha dit?
—No l' hi he preguntat, lo únich que hi vist era que tenia l' aspecte més tranquil.
—L' aspecte tranquil... Tambè l' hi tindria jo al seu puesto.

Un orador dolent, s' alabava de un discurs que havia fet:
—He parlat dos horas seguidas.
—¡Mosca!
—Dos horas sense interrupció.
Un del auditori:
—Naturalment, ¿cóm volias que t' interrompissen, si tothom pesava figas?

Entre amichs:
—Ay, ay, Lluís ¿no estavas costipat ahir?
—Si, jo ho crech, si no podia parlar... Un costipat de coll...
—Y ara no n' estás...
—Ja ho véus.
—¿Y cómo te 'l has tret?...
—Al escriptori, enganxant sellos... Ja veurás noy, la goma...

En una tertulia:
—Jove, diu una senyora, may me recordo del nom de vosté, perdoni, ¿cóm se diu?
—Carlos.
—¿Y l' apellido?
—Dispensi, senyora; 'l pare es viscahi, y es un dimoni de nom tant enravessat, que no hi pogut arribar may á pronunciarlo.

TRENCA-CAPS.

XARADAS.

I.
Vaig preguntar decidit y aixirit
quin' hora era, molt formal,
á un total;
y 'm respongué tot furiós
—tres-hu-dos.
deixantme á n' allí parat
com glassat.

SIR BYRON.

II.
Vareig perdre fent la hu-dos
ab la dos-tres de 'n Pomar,
y,—«No hi hatot, Sr. Ambros»,
deya, hi guanyat, es ben clar.

CIUTADÁ PACO.

SINONIMIA.

Vareig notar l' altre dia
que á ma taula de beguda
una total asseguda
cusint una tot hi havia.
—Dónguim una tot mestressa
l' hi diguí y me la doná
y com no portava pressa,
una tot vareig ballá.

RAMON ROMANISQUIS.

ROMBO.

.....
.....
.....

Omplir los pichs ab lletres que llegidas vertical y horizontalment digan: 1.ª ratlla, una consonat.—2.ª, un peix.—3.ª, un gran actor.—4.ª, una part del home.—5.ª, una vocal.

ESPUMA DE MAR.

TRENCA-CLOSCAS.

MOLTA CASA.

Formar ab aquestas lletres degudament combinadas lo titol de una sarsuela.

SACHETTI.

QUADRAT NUMÉRICH.

.....
.....
.....
.....

Omplir los pichs ab números que sumats horizontal, vertical y diagonalment, dongan la suma de 26.

GRAVINA.

LOGOGRIFO NUMERICH.

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0—Celebritat farmacéutica.
5 7 6 6 9 8 9 6 7—Punt d' unió entre ciutats.
3 6 4 0 3 9 6 4—Nom d' home.
5 7 6 8 9 6 7—Utensili de ministre.
3 9 3 9 8 7—Nom de dona.
0 9 6 6 7—Eyna de fuster.
8 2 3 4—Personatge de la Mascota.
8 9 6—Nom de un riu.
3 7—Article alimentici.
4—Una lletra.

UN REPUBLICA.

GEROGLÍFICH.

MAMA MAMA
C
FILL FILL

TRAFALGAR.

SOLUCIONS

A LO INSERTAT EN L' ÚLTIM NÚMERO

- XARADA 1.ª—Mas-co-ta.
- ID. 2.ª—Can-tant.
- MUDANSA.—Palla-Pilla-Polla-Pulla.
- CONVERSA.—Torrellas.
- ROMBO.

J
R U S
J U D A S
S A C H
S

- TRENCA-CAPS.—Rafael de Urbino.
- LOGOGRIFO-NUMÉRICH.—Roseta.
- GEROGLÍFICH.—Bossa sense dinés no fá pes.

PETONS Y PESSICHS.

COLECCIÓ DE POESÍAS SATÍRICAS Y FESTIVAS
per C. GUMA.

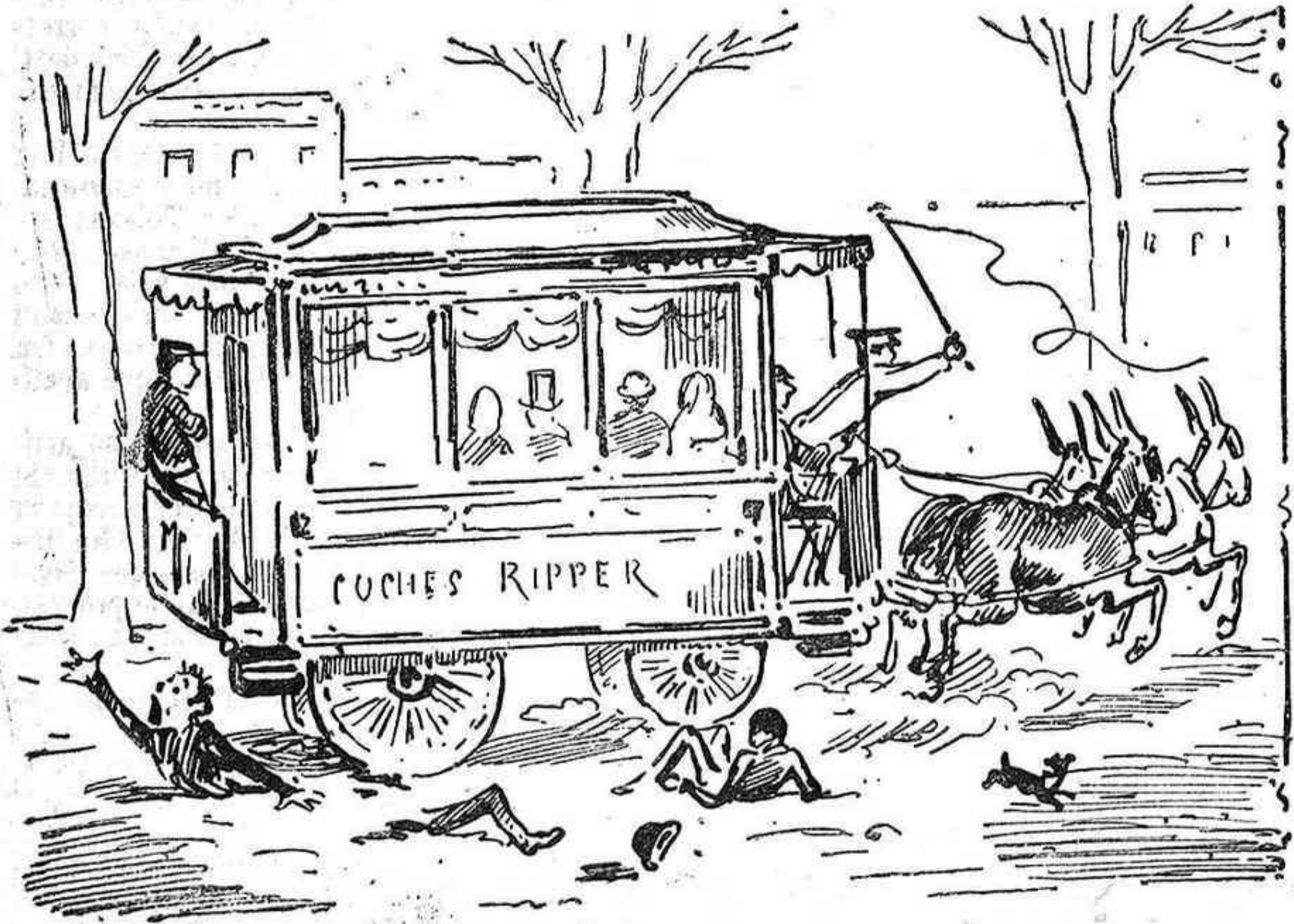
Obra dedicada als lectors de La Campana de Gracia.
Forma un elegant tomo d' unas 100 planas en octau,
esmeradament imprés sobre paper superior.

Preu: CUATRE RALS.

Se ven en la llibreria de Lopez, Rambla del Mitj, 20,
y demés principals llibrerias.

Barcelona: Imp. de Lluís Tasso, Arch del Teatro, 21 y 23.

OPERACIONS ARITMÉTICAS.

Ab cotxes que divideixen
y lledragots que sustrauen
y autoritats que no ho veuen,
ja 'ls dich jo que 'ns diverteixen.